

ЕКОНОМІКА ТА МЕНЕДЖМЕНТ

УДК 330.3

А. В. Толстошесва¹

ПРОБЛЕМИ ФОРМУВАННЯ КРЕДИТНИХ РЕСУРСІВ БАНКІВ УКРАЇНИ

¹Київський національний економічний університет

Проаналізовано залучення коштів банків у розрізі валют, строків, суб'єктів і сфер надходження; виявлено недоліки у сукупній сумі залучених ресурсів; проведено паралель між залученими ресурсами та наданими кредитами; запропоновано шляхи вдосконалення формування кредитних ресурсів.

Ключові слова: банківські ресурси, залучені кошти, строкові вклади, ринок депозитів, заощаджувальна активність, домашні господарства, кредитна політика.

Вступ

В процесі діяльності банки використовують не лише власні, а й залучені кошти в умовах різної строкості, валюти та ціни. Якість сформованих ресурсів впливає на результат роботи банку і, зокрема, на процес надання кредитів. Тому важливим моментом є формування такої ресурсної бази, яка б дозволила використати її ефективно для отримання позитивних результатів.

Якість сформованих ресурсів визначає політику активних банківських операцій. Оскільки близько 70 % активних операцій займають кредити, то зрозуміло, що насамперед якість ресурсів впливає на кошти, направлені на кредитування. Тим паче, що процес кредитування включає в себе залучення цих ресурсів і їх надання у тимчасове платне користування. Тому справедливо кредитні ресурси банку розглядати як визначник у якості кредитного процесу банків.

Залучені кошти банків у своїх працях розглядали багато українських науковців, серед яких А. М. Герасимович, О. В. Дзюблюк, М. І. Савлук, М. Д. Алексеєнко, А. М. Мороз, О. О. Чуб, а також такі зарубіжні вчені, як О. І. Лаврушин, І. Д. Мамонов, А. В. Молчанов, А. М. Тавасієв та інші. Проте питання впливу залучених коштів на кредитну активність комерційного банку залишається не повністю розкритим, а тому є актуальним для дослідження.

Метою статті є дослідження кредитних ресурсів банківської сфери та виявлення проблемних їх особливостей під час використання у кредитуванні.

Виклад матеріалу

Як відомо, джерелами формування ресурсів банків, в тому числі кредитних, є акумуляція грошових коштів юридичних та фізичних осіб, а також створення власного капіталу. Причому основну частку ресурсів складають залучені кошти, частка яких сягає до 80 % від загального обсягу ресурсів [1]. Враховуючи зазначене, а також досвід діяльності вітчизняних банків в ринкових умовах, слід звернути увагу на те, що вказана частка кредитних ресурсів є досить залежною від умов діяльності банків, які не завжди бувають сприятливими. Тому значну роль у формуванні цих ресурсів відіграють і власні кошти, насамперед з погляду мінімізації ризиків кредитної діяльності банків.

Розглядаючи динаміку та структуру ресурсів, які формують банки для використання в процесі своєї діяльності, в тому числі і для кредитування, можна бачити щорічне зростання їх обсягів (рис. 1).

Зокрема спостерігається позитивна тенденція до збільшення депозитних коштів у

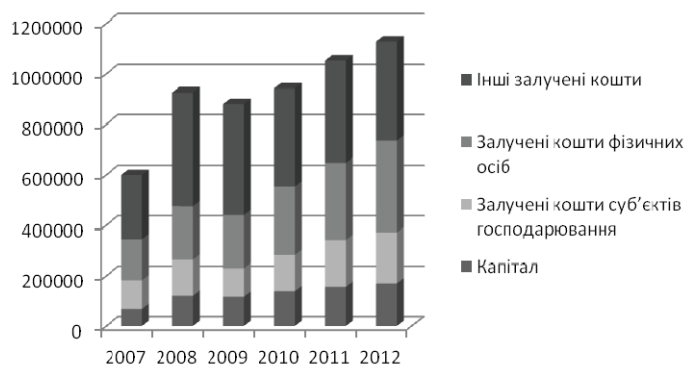

Рис. 1. Структура і динаміка залучених та власних коштів банків України (у млн грн на грудень 2007—2012 років) [1]

ресурсах банків, хоча деякий збій такої тенденції відбувся у 2009 році: (падіння на 7 %), що пояснюється складними умовами, в яких опинилась економіка країни і домашні господарства у посткризовий період. Проте, починаючи з 2010 року, заощаджувальна активність всіх суб'єктів економіки і домашніх господарств підвищується. Все це сприяє закріпленню тенденції до збільшення загалом депозитного портфелю банків. Разом з тим, даються ознаки наслідки світової фінансової кризи — значну частку своїх ресурсів банки вимушені використовувати для підтримання своєї ліквідності на необхідному рівні.

Як видно з рис. 1, частка депозитів у зобов'язаннях банків є не тільки значною (більше 50 %), але й має тенденцію до збільшення. Такі обставини роблять банки залежними від депозитів, які, у свою чергу, є досить нестійкими до різного роду коливань політичної, економічної чи соціальної ситуації.

Комерційні банки врахували негативний досвід формування своїх ресурсів у іноземній валюті, а також реакцію НБУ щодо обмеження валютних операцій на внутрішньому ринку і тому з 2010 року у їх депозитному портфелі частка коштів у національній валюті поступово починає збільшуватись [2, с. 22—31]. Цьому також сприяло і поступове відновлення вітчизняної економіки після світової фінансової кризи, не менш сприятлива кон'юнктура на зовнішніх ринках, стабілізація доходів населення та підвищення внутрішнього споживчого попиту, що дало змогу оживити внутрішню торгівлю, особливо роздрібну.

Розглядаючи структуру залучених коштів у сукупних зобов'язаннях банків у післякризовий період, що зображена на рис. 2, можна спостерігати поступове збільшення коштів фізичних та юридичних осіб і, водночас, зменшення коштів залучених у інших комерційних банках. Така ситуація, з одного боку, може вказувати на відновлення довіри до банків з боку їх клієнтів, а з іншого — формує певний ризик, оскільки за українських реалій 62,5 % коштів фізичних і юридичних осіб у зобов'язаннях комерційних банків у разі різкої зміни економічної чи політичної ситуації в країні може загрожувати швидким їх відтоком та конфліктами з клієнтами банків.

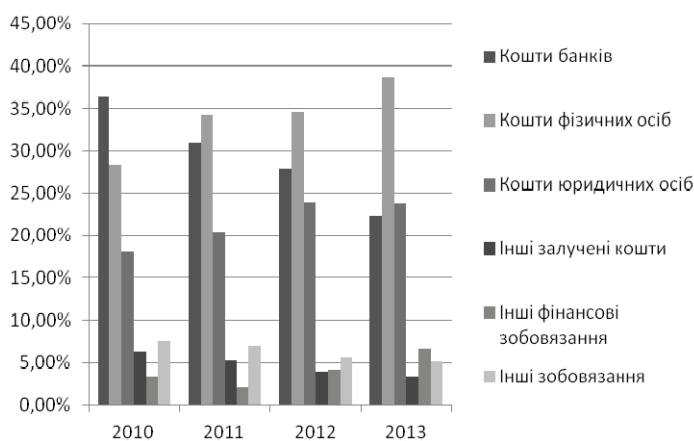

Рис. 2. Динаміка залучених коштів банків (у відсотках на 01. 01 2010—2013 років) [1]

Даючи якісну характеристику ресурсам банків слід взяти до уваги такий показник, як коефіцієнт структури зобов'язань, який характеризує стабільність фінансових ресурсів. Він визначається як відношення обсягів коштів на поточних рахунках клієнтів до їх строкових депозитів. Важливість цього коефіцієнта полягає в тому, що він показує ступінь залежності банків від їх ліквідних активів. Чим нижча така залежність, тим ефективніше і безпечніше можуть використовуватись ресурси банків. Ефективним вважається значення цього коефіцієнта на рівні 0,50 [3].

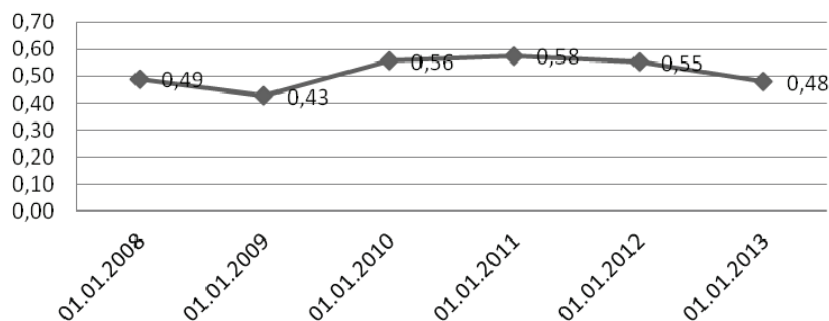

Рис. 3. Динаміка коефіцієнта структури зобов'язань

Як видно з рис. 3, маємо тенденцію до поступового зменшення залежності банків від обсягів коштів на поточних рахунках клієнтів через зростання їх на депозитних рахунках. Ситуація вказує на можливість зменшення витрат банків на користування депозитними коштами. В той же час у

банків виникає необхідність компенсувати зменшення коштів на поточних рахунках інтенсифікацією залучення депозитів. Останні завжди відігравали досить важливу роль у формуванні ресурсів банків і у разі високої довіри до них обсяги депозитних коштів банків можуть бути значними і стійкими.

Слід звернути увагу на те, що за наявної динаміки щодо збільшення залучених коштів витрати банків мають прогресуючий характер, що зображено на рис. 4. Тут можна говорити не лише про обсяги і якість ресурсів, а і про ефективність управління ними, яке з аналізу показників рентабельності ресурсів вказує на недостатній його рівень, особливо в критичних ситуаціях. Така ситуація зумовлює досить високий ризик вкладення коштів, в т. ч. і в кредитні операції.

Характеризуючи показники депозитного портфелю банків та їх динаміку, можна відмітити, що основні надходження депозитних коштів здійснюються з двох джерел: нефінансових корпорацій та домашніх господарств (понад 90 %). В той же час депозити домашніх господарств майже вдвічі перевищують депозити нефінансових корпорацій, що зображено на рис. 5.

За таких умов основним постачальником депозитних ресурсів банків залишаються домашні господарства. За даними державної служби статистики України заощадження населення на грудень 2012 року склали 3,5 %, в той час як витрати на придбання товарів і послуг сягнули 83,7 %, а податки та інші обов'язкові платежі знаходяться близько відмітки у 7 % [4].

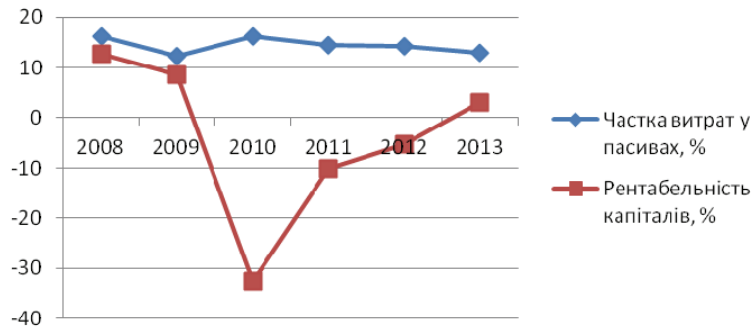

Рис. 4. Динаміка результату використання ресурсів банків (на 01.01 2008—2013 років) [1]

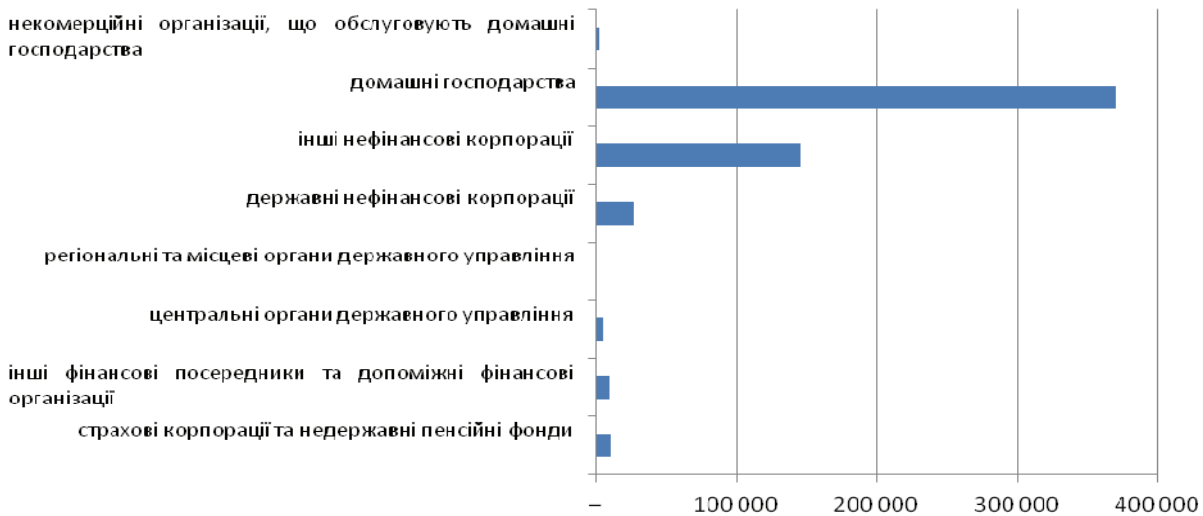

Рис. 5. Структура депозитного портфелю банків України на грудень 2012 року [1]

Тобто можна вважати, що домашні господарства за існуючого підходу до політики заощаджень вичерпали свої можливості і не можуть значно збільшити ресурси банків. Разом з тим, органи статистики враховували лише офіційні надходження коштів до домогосподарств. Як показують дослідження, проведені компанією GFK Ukraine, 28 % заробітної плати громадяни отримують неофіційно, що за даними Держкомстату станом на 2012 р. становить 394016 млн грн [5]. На наявність тіньового ринку праці вказують і офіційні джерела, акцентуючи увагу на тому, що близько третини працюючого населення отримує неофіційну заробітну плату, яка становить понад 140 млрд грн щороку [6]. За даними тієї ж компанії GFK Ukraine на банківських картках і поточних рахунках в банках тримають свої кошти 12 % громадян (в т. ч. і зарплатні проекти) і лише 7 % у якості заощаджень обирають банківський депозит [7]. Крім того, слід було б враховувати заощадження населення, які воно зберігає поза банківськими рахунками і обсяги яких за різними підрахунками можуть складати до 80 млрд. дол. США. Про реальність обсягу вказаних заощаджень може говорити

той факт, що у червні 2012 року громадянами було продано 1,122 млрд. дол. і придбано 1,863 млрд дол. [8].

Не можна також оминати ситуацію зі заборгованістю по заробітній платі громадян, яка протягом останніх років залишається доволі значною: 2008 р. — 1736,7 млн грн, 2009 р. — 1641,0 млн грн, 2010 р. — 1340,9 млн грн, 2011 р. — 1105,5 млн грн, 2012 р. — 950,5 млн грн, липень 2013 р. — 986,6 млн грн [4]. Тобто можна дійти висновку, що у разі активізації роботи банків з населенням країни, стабілізації політичної, економічної та соціальної ситуації, можна очікувати збільшення надходжень до банків у якості депозитних ресурсів.

Аналіз діяльності банків на ринку депозитів показує, що формування таких ресурсів банки, в основному, здійснюють:

а) по домашніх господарствах:

— в залежності від обсягів та своєчасності отримання заробітної плати населенням;

— в залежності від довіри населення до банків;

— в залежності від економічної ситуації в країні та на валютному ринку, курсу валют;

— в залежності від політики, яку проводять банки на ринку депозитів, умов депозитних взаємовідносин;

б) по нефінансових корпораціях:

— в залежності від кон'юнктури ринку діяльності нефінансових корпорацій, обсягів виробництва та реалізації продукції;

— в залежності від ефективності економічних зв'язків, рівня конкуренції на ринку;

— в залежності від оборотності коштів, курсу валют, ділових очікувань;

— в залежності від взаємовідносин з державними органами контролю та нагляду.

Аналізуючи ресурсну структуру по строках (рис. 6) видно, що депозити «на вимогу» у післякризовий період почали знижувати свої обсяги і на кінець 2012 року склали 32 %, у порівнянні з 2010 роком — 37 %. На рис. 6 чітко видно вплив фінансової кризи, яка змусила інвестиційні погляди населення змінитися. Короткострокові депозити повільно, але впевнено збільшуються, в той час як довгострокові вкладення на грудень 2012 року займають лише 6 % у депозитному портфелі банків.

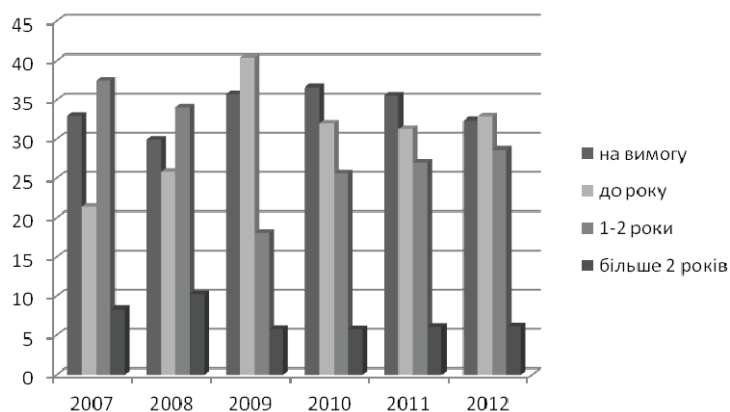

Рис. 6. Динаміка і структура депозитів по строках (у відсотках на грудень 2007—2012 років) [1]

Зважаючи на таку структуру депозитного портфеля банків, можна говорити про певну ілюзію значних їх ресурсів, оскільки використання їх обмежене термінами 1—2 роки. Тобто, довгострокове кредитування у діяльності банків є обмеженим, оскільки більшу частку депозитів банки використовують для кредитних операцій.

Розглядаючи структуру депозитів за видами діяльності, необхідно зазначити, що традиційно перше місце займають організації, що пов'язані з торгівлею, переробною промисловістю та операціями з нерухомим майном. За останні три роки (2010—2012) частка цих секторів економіки в депозитах банків складала до 60 % [3]. В той же час слід зазначити, що вказані види діяльності є залежними від різного роду факторів ранкової кон'юнктури і розраховувати на сталість зазначених показників неможливо.

Слід також звернути увагу ще на одне потенційне джерело формування ресурсів банків — тіньовий сектор економіки, який за різними даними сягає 30...50 % від ВВП [9, 10]. У разі коли вжитими владою заходами в результаті проведення відповідних реформ він знизиться до рівня Європейських країн (не більше 20 %) банки можуть очікувати на додаткове поповнення своїх ресурсів від 10 до 30 % ВВП, що складатиме 140,8...422,6 млрд грн (за даними Міністерства фінансів України у 2012 р. ВВП складав 1408889 млн грн [11]. На реальність отримання такої суми коштів вказують і дані Державної служби фінансового моніторингу, за якими сума лише виявлених фінансових операцій з легалізації (відмивання) незаконно отриманих доходів у 2012 році становила 98,5 млрд грн [12].

Суттєве обмеження формування банківських ресурсів створює діяльність суб'єктів, що здійснюють легалізацію коштів, отриманих злочинним шляхом. Лише у 2012 році банки виявили 937704 фінансових операцій, які мали сумнівний чи незвичний характер і підлягали реєстрації як такі, щодо яких виникає необхідність повідомлення Державної служби фінансового моніторингу України [12].

Аналізуючи ситуацію з депозитами, залученими вітчизняними банками, не можна оминати ще одну особливість, а саме регіональний аспект. Безумовним лідером серед регіонів України за залишками депозитів є Київський регіон. Так, на рис. 7 видно, що станом на 01. 01. 2013 р. у банках цього регіону було зосереджено 41,5 % залучених депозитних коштів.

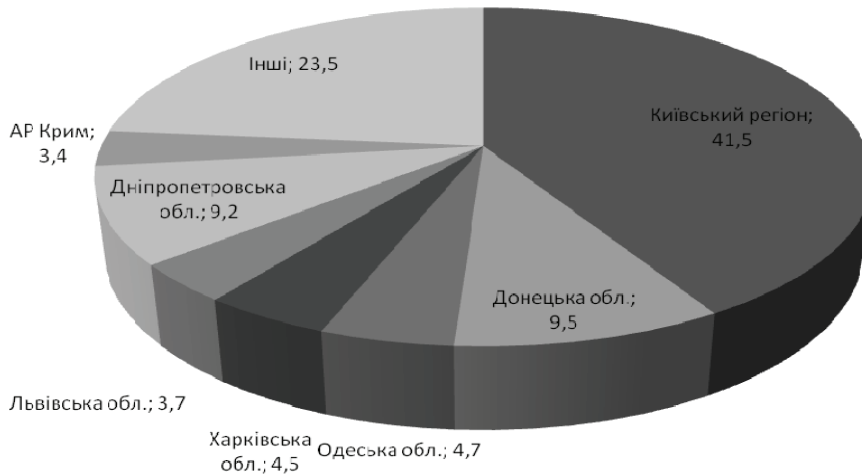

Рис. 7. Структура депозитного портфелю банків у територіальному розрізі (у відсотках на 01. 01. 13) [1]

Причинами такої ситуації можна назвати найбільшу концентрацію банків у цьому регіоні (115 із 175 на 01. 01. 2013 р.), значну кількість суб'єктів господарювання, які обслуговуються в банках регіону, обсяги обороту коштів яких та рівень доходів населення є найбільшими в Україні [13, с. 38—41]. За таких умов кредитні можливості банків залежать від їх регіонального розташування і у меншій мірі від інших чинників кредитної діяльності (управління, професіоналізму працівників, якості кредитного продукту), що може формувати певну пасивність банків у сфері захисту їх кредитної діяльності. Крім того, нерівномірною є і конкуренція на кредитному ринку, яка у київському регіоні є більш гострою, ніж у інших регіонах. В той же час маємо ще одну особливість, яка також певним чином впливає на становище банків в т. ч. і щодо формування своїх ресурсів.

Домінуючими гравцями у банківському секторі економіки є банки першої групи, які здебільшого разом з іншими суб'єктами господарювання підпорядковані одним власникам і утворюють фінансово-промислові групи. Маючи досить розгалужену структуру, значні підприємницькі зв'язки, порівняно великий статутний капітал такі банки мають можливість обслуговувати значну кількість клієнтів, залучаючи їх кошти у відносно великих обсягах. За своїми фінансовими можливостями банки складають враження досить потужних фінансових установ, яким клієнти більше довіряють порівняно з банками інших груп. Частка залучених вказаними банками коштів з різних джерел становить 50 % — більше зі всіх залучених вітчизняними банками коштів. Такі банки можуть суттєво впливати на депозитний та кредитний ринок, домінуючи в них. В той же час банки четвертої групи, у своїй більшості створені для обслуговування бізнесу відповідних бізнес-угруповань, мають можливість формувати свій ресурс шляхом переливання капіталу різними господарюючими суб'єктами угруповання. За таких умов вони можуть отримати більш високу стійкість до загроз, в т. ч. і у сфері кредитування.

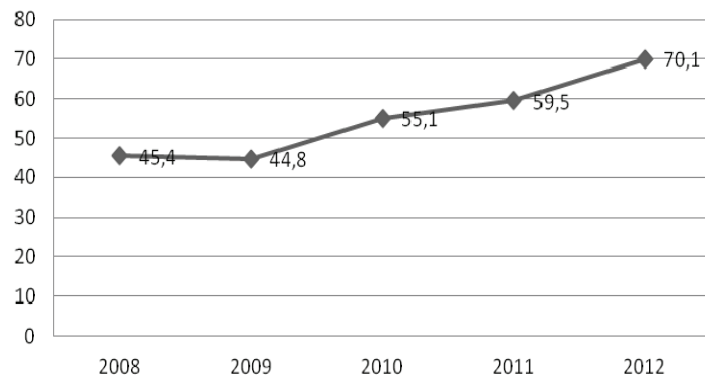

Рис. 8. Частка депозитів у кредитах (у відсотках на грудень 2008—2012 років) [1]

На рис. 8 показано графік, що відображає висхідну тенденцію щодо залежності кредитних коштів від депозитних. Як бачимо, за 2012 рік більше 70 % наданих кредитів склали депозитні кошти.

Враховуючи збільшення обсягів залучених депозитів і наданих кредитів та графічне зображення їх співвідношення, показане на рис. 8, можна зробити висновок, що між депозитами та кредитами існує пряма залежність. А отже, і вплив сформованих депозитів на кредитні кошти буде колосальним.

Недосконала система формування депозитів спричиняє проблеми у кредитуванні банків, зокрема такі:

- відсутність довгострокового кредитування реального сектора економіки;
- залежність кредитної політики банку від залучених ресурсів більшим чином, ніж від власного капіталу;
- відмова банків від кредитування населення (через збільшення ризику) у бік альтернативних активних операцій, наприклад, з цінними паперами, лізинг, міжбанківське кредитування;
- нерівномірний попит і пропозиція кредитних грошей;
- втягнення банку в підсудну діяльність через використання у кредитуванні коштів, отриманих незаконним шляхом.

Таким чином, характеризуючи ресурсний потенціал банків, можна зазначити, що основну їх частку складають депозити фізичних і юридичних осіб, залишки коштів клієнтів на поточних рахунках, кошти та капітал банків. Структура і кількість джерел формування ресурсів протягом останніх років залишається без змін. В той же час слід звернути увагу на те, що під час формування ресурсів банки під впливом особливостей ситуації були вимушені збільшити свій статутний капітал, що покращило їх капіталізацію і здатність поглинати збитки від неліквідних активів.

Підсумовуючи розгляд структури, обсягів та умов формування кредитних ресурсів банків, можна зауважити таке: існуюча ресурсна база банків може забезпечувати здійснення кредитних операцій без зниження їх ліквідності лише в тих обсягах, в яких це здійснюється за сучасних умов. Суттєве збільшення обсягів кредитних ресурсів, а з ними і кредитних операцій за рахунок активної пропаганди, реклами та заходів заохочення, які зазвичай проводять банки, неможливе. Основними причинами такого стану можна вважати стійку недовіру населення до банків, а це, в свою чергу, пояснюється діяльністю Фонду гарантування вкладів фізичних осіб, який на 01. 01. 2013 сформованими фінансовими ресурсами покривав лише 3 % суми можливого відшкодування [14]. Ситуації також сприяють незначні і нестабільні доходи громадян та суб'єктів господарювання, одноманітність банківських продуктів, скорочення всіх видів інвестування, відсутність ефективних заходів та детінізація економіки країни, висока конкуренція на ринку банківських ресурсів і не менш висока їх вартість. Заходи банків зі збільшення їх власного капіталу, в основному, спрямовуються на забезпечення виконання встановлених нормативів та підтримання на необхідному рівні їх фінансової стійкості.

В той же час, досліджуючи ступінь зв'язку депозитів з кредитами, доведено, що збільшення депозитів на 1 млн грн в депозитному портфелі може забезпечити збільшення кредитів на 1,27 млн грн, а з імовірністю 0,95 кредити можуть збільшуватись у проміжку 1,11...1,41 [15]. За таких умов, враховуючи попередні міркування та розрахунки щодо можливості використання заощаджень населення та виведених із «тіні» коштів і залучення їх у якість банківських депозитів, можна передбачити збільшення кредитних портфелів банків аж до 1,5...2 трлн грн.

В країні існують потенційні можливості до значного підвищення ресурсної бази банків, але банки самостійно без втручання держави не в змозі їх використати. Адже банки вичерпали свій арсенал впливу на джерела зазначених ресурсів і не можуть їх залучати на основі лише традиційних заходів. Очевидно, що в боротьбі за такі ресурси необхідна допомога держави на всіх рівнях: законодавчому, ідеологічному, соціальному. Очевидною також є необхідність кардинального перегляду існуючих підходів детінізації ринку фінансових послуг та ринку праці. Вимагають реформування і взаємовідносини держави і бізнесу, насамперед з точки зору послаблення тиску на останній, що дасть змогу збільшити кількість прибуткових суб'єктів підприємництва. У ситуації, за якої кількість збиткових підприємств складала за 1 кв. 2013 р. 45,3 %, а по деяких галузях економіки і більше (будівництво — 56,9 %) складно говорити про можливість значного збільшення банківських ресурсів [4].

Висновки

Головною проблемою наявної ресурсної бази є її короткостроковість, а точніше — вклади «на вимогу». Депозити «до запитання», по-перше, не дозволяють банку впевнено використовувати їх в активних операціях, а, по-друге, можуть миттєво нанести сильний удар по ліквідності банківського капіталу.

На рівні комерційного банку на якість сформованих кредитних ресурсів позитивно вплине:

- мотивація населення через додаткові пільги, акції та створення умов для довгострокових вкладень;
- використання єврооблігацій для отримання необхідних коштів;
- диференціація вкладів по всій території країни;
- розширення мережі банкоматів, відділень і філій банківської структури для можливості максимального використання платіжних карток населенням у необхідний час у будь-якому місці;
- документально закріплена система проведення фінансового моніторингу можливих ресурсів: перевірка їх походження, достовірності наданої інформації, правочинності документів клієнта.

Для досягнення максимального ефекту необхідним є втручання держави у процес формування ресурсів через:

- сприяння розвитку недержавного пенсійного забезпечення, що виліється у довгострокові вкладення;
- відміну вкладів «до запитання», законодавче закріплення тільки строкових вкладів, для зручності клієнтів розширення депозитних продуктів по строкам (від 1 тижня);
- фінансову підтримку Фонду гарантування вкладів фізичних осіб, розширення сфери його діяльності і на клієнтів — юридичних осіб;
- систему допомоги НБУ комерційним банкам, яка б дозволила використати короткострокові ресурси для активних операцій, не переймаючись про рівень ліквідності капіталу.

Правильна робота із залучення банківських ресурсів має надати комерційним банкам високий рівень стійкості та ліквідності, а всій економіці в цілому — ефективну банківську систему.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Офіційний сайт НБУ [Електронний ресурс] / Національний банк України. — Режим доступу : www.bank.gov.ua.
2. Бюлетень Національного банку України. — 2011. — № 2 (215) [Електронний ресурс] / Національний банк України. — Режим доступу : www.bank.gov.ua.
3. Аналітичний огляд банківської системи України за 2012 рік [Електронний ресурс] / Національне рейтингове агентство «Рюрік». — К., 2012. — 46 с. — Режим доступу : http://rurik.com.ua/documents/research/bank_system_IV_kv_2012.pdf.
4. Офіційний сайт Державної служби статистики України [Електронний ресурс]. — Режим доступу : www.ukrstat.gov.ua.
5. 28 % зарплати в Україні виплачується «в конверте» : исследование [Электронный ресурс] / Українська правда. Економічна правда. — Режим доступу : www.epravda.com.ua.
6. Зарплати в конвертах : почему так трудно «обелить» доходы украинского населения. [Электронный ресурс] // ТСН. — Режим доступа : www.tsn.ua.
7. Большинство украинцев всё ещё хранят деньги «под матрасом». [Электронный ресурс] // Сегодня. — Режим доступа : www.segodnya.ua.
8. Украинцев заставят вынуть деньги в кубышку. [Электронный ресурс] // Независимая газета. — Режим доступа : www.ng.ru.
9. Савченко І. Г. Тінювий сектор економіки України: аналіз стану та напрями детінізації / І. Г. Савченко, А. Є. Іорданов // Зовнішня торгівля: право, економіка, фінанси. — 2012. — № 3. — С. 107—116.
10. Тінюва економіка в Україні: масштаби та напрямки подолання. Аналітична доповідь. — К. : НІСД, 2011. — 92 с.
11. Валовий внутрішній продукт України [Електронний ресурс] / Мінфін. — Режим доступу : index.minfin.com.ua.
12. Офіційний сайт Державної служби фінансового моніторингу України [Електронний ресурс] / Державна служба фінансового моніторингу. — Режим доступу : <http://www.sdfm.gov.ua>.
13. Бюлетень Національного банку України. — К., 2013. — № 2 (239) / Національний банк України [Електронний ресурс]. — Режим доступу : www.bank.gov.ua.
14. Річний звіт за 2012 рік Фонду гарантування вкладів фізичних осіб [Електронний ресурс] // Фонд гарантування вкладів фізичних осіб. — Режим доступу : www.fg.gov.ua.
15. Вядрова І. М. Депозити як ресурсний потенціал банку / І. М. Вядрова, Ю. В. Романова [Електронний ресурс] // Національна бібліотека України ім. Вернадського. — Режим доступу : www.nbuv.gov.ua.

Толстошеєва Анастасія Володимирівна — аспірантка, асистент кафедри менеджменту банківської діяльності, e-mail: anastasiyatolst@gmail.com.

Київський національний економічний університет, Київ

A. V. Tolstosheieva¹

Problems of forming of credit resources of banks in Ukraine

¹Kyiv National Economic University

The article deals with the analysis of bank borrowings by currencies, dates, subjects and business fields of revenue, disadvantages in the aggregate amount of mobilized resources are revealed, a parallel between the involved resources and loans is made, the ways of improving the credit resources formation are suggested.

Keywords: bank resources, borrowings, term deposits, deposits market, saving activity, households, credit policy.

Tolstosheieva Anastasia V. — Post Graduate Student, Assistant of the Chair of Management and Banking, e-mail: anastasiyatolst@gmail.com

A. B. Толстошеєва¹

Проблемы формирования кредитных ресурсов банков Украины

¹Киевский национальный экономический университет

Проанализировано привлечение средств банков в разрезе валют, сроков, субъектов и сфер вложения; выявлены недостатки в общей сумме привлеченных ресурсов; проведена параллель между привлеченными ресурсами и предоставленными кредитами; предложены пути совершенствования формирования кредитных ресурсов.

Ключевые слова: банковские ресурсы, привлеченные средства, срочные вклады, рынок депозитов, сберегательная активность, домашние хозяйства, кредитная политика.

Толстошеєва Анастасія Володимирівна — аспірант, асистент кафедри менеджменту банківської діяльності, e-mail: anastasiyatolst@gmail.com